

Kluun

Eerst moest het een musical worden, daarna kwam er een scheiding tussendoor en vervolgens raakte hij verstrikt in de derde persoonsvorm. Het wachten was lang, maar nu is 'ie toch uit: *DJ*, het nieuwe boek van **KLUUN**, de schrijver die voor altijd geassocieerd zal worden met z'n succesdebuut *Komt een vrouw bij de dokter*. 'Het is een zelfgecreëerd monster.'

TEKST FLEUR BAXMEIER FOTOGRAFIE RUUD BAAN ILLUSTRATIES MESTUDIO

Een wijze les die hij ooit kreeg van collega Heleen van Royen: 'Het maakt niet uit hoe je de ik-persoon noemt, mensen betrekken 'm toch op jou.' Zo kan het gebeuren dat Kluun in zijn nieuwe boek *DJ* totaal blut en verwickeld in een vechtscheiding naar Las Vegas afreist om zijn jeugdvriend – en inmiddels wereldberoemd dj – Thor op te zoeken, met hem in allerlei avonturen verzeild raakt (prostituees, festivals, drugs) en daar stiekem een boek over schrijft. In werkelijkheid heeft die hele Thor nooit bestaan, zit de echte Kluun anders dan de Kluun in het boek niet aan de financiële afgrond en is de verstandhouding met zijn ex-vrouw Nathalie prima, dank u. "Ik zie het als mijn speeltuin om op deze manier te spelen met fictie," vertelt Kluun in het Amsterdamse Volkshotel. "Het loopt totaal door elkaar. In het boek heb ik bijvoorbeeld een zoon en dochter, Niels en Lisa, terwijl je op de achterflap ziet dat ik drie dochters heb. Ik houd van die verwarring."

We zouden het in plaats van een boek eigenlijk over een theaterstuk moeten hebben, want zo was *DJ* ooit bedoeld: een musical – "Zo zouden we het natuurlijk niet noemen" – over de geschiedenis van house, zoals je eerder *Grease* en *Saturday Night Fever* had. Beetje muziek, beetje acteren, beetje dansen. Kluun zag het idee in 2011 wel zitten, maar het script vlotte niet. "Ik schrijf romans en flauwekulverhalen, zoals *Help, ik heb mijn vrouw zwanger gemaakt*, maar ik had nog nooit een

theaterstuk geschreven. Na een jaar zei ik: dit gaat 'm niet worden. Er lag wel een eerste verhaaltje, de basis voor een boek, maar ik ging in die tijd ook scheiden. Weliswaar was dat mijn initiatief; je leven staat toch op z'n kop. Het boek bleef liggen, ook omdat ik niet goed in de derde persoon kan schrijven. Op een gegeven moment heb ik mezelf erin geschreven en ging het lopen. Het voordeel: doordat ik de tijd heb genomen, is het precies geworden wat ik wilde. Geen subtiele roman, meer *Breaking Bad* dan *The Sopranos*. Ik geloof erin."

De rode draad in *DJ* is de oppervlakkigheid van de dancewereld. Waarom wilde je dat aan de kaak stellen? "De dancewereld van nu is een metafoor voor alles wat met roem te maken heeft. Roem lijkt tegenwoordig het belangrijkste wat er is. Ik zie dat aan mijn dochters van 18, 12 en 8. De 12-jarige had een tijdje een vlog en was daar de hele dag zoet mee. Ik merk het ook als ik er zelf een tweet uitgooi: hoeveel mensen reageren er? De dancewereld is daar een uitvergroting van. Het gros van wat in het boek staat, is echt gebeurd. De Paris Hilton-achtige types die een ster werden en amper kunnen dj'en, bekende dj's die hele delen van sets faken."

Stuit dat je tegen de borst? Of is het gewoon een dankbaar onderwerp?

"Ik ben reclameman geweest en vind het leuk om mijn kennis van marketing te verweven met m'n boeken. Wat me opvalt, is dat het alleen nog maar gaat over de uitstraling van mensen, ongeacht of dat een politicus, dj of sporter is. De vraag is niet: zijn ze goed in wat ze doen, maar: zien ze er goed uit, welke doelgroepen spreken ze aan, hoe kleden ze zich? Dat is heel raar. Iedereen speelt een rol. Ik vind het leuk om een spiegel voor te houden. De dj in mijn boek is enorm populair, maar na één fout wordt hij door iedereen uitgekotst. Dat gaat in tegenstelling tot vroeger heel snel. In de tijd dat Marco Bakker iemand had aangereden of Katja Schuurman met 140 km/u over de snelweg sjeesde, ebde het nieuws na een paar dagen weg. Vandaag de dag wordt het door de social media *larger than life*. Dat fascineert me."

Het boek wordt een gegarandeerde hit, heb je gezegd. Hoe weet je dat?

"Ik heb inmiddels zo veel ervaring dat ik zeker weet dat ik het publiek met dit boek leesplezier bied. Het is een cliché, maar leesplezier is iets wat in Nederland vaak wordt onderschat. De nadruk ligt meestal op hoe goed iemand zogenaamd is, terwijl iedereen die schrijft weet dat het veel moeilijker is om iets te maken wat makkelijk geschreven lijkt. Ik wil dat mijn lezers mijn boek uitlezen, ik wil dat ze ondertussen niet gapen en ik wil dat ze er iets van opsteken. Van dit boek weet ik zeker: dat zit erin. Ik weet ook dat het helpt als

mensen je naam kennen. Staat er Kluun, Saskia Noort, Tommy Wieringa of Herman Koch op de omslag van een boek, dan wordt het makkelijker gekocht dan een boek van een onbekende auteur."

Krikt het je ego op als mensen je herkennen?

"Ik kan niet zeggen dat het me niks doet. Kijk, mijn leven is sinds *Komt een vrouw bij de dokter* veertien jaar geleden uitkwam niet veranderd. Daar was ik al iets te oud voor. Toen ik mijn eigen marketingbureau had, stonden we in de internationale boardrooms van KPN en Volkswagen. Dat geeft ook een bepaald ego. Ik zie het meer als een soort film: kijk nou, wat er gebeurt. Het is vooral leuk als mensen gelukkig worden van mijn boek. Op Lowlands raakte ik een keer in gesprek met een meisje en een jongen. Dat meisje zei: 'Mijn vriend is blind en ik heb hem jouw boek voorgelezen in Parijs.' Een andere keer was er een barman die zei: 'Ik ben geen lezer, maar om dat boek van jou heb ik gejankt'. Hoe leuk en lief is het als mensen dat tegen je zeggen? Mensen zijn over het algemeen aardig tegen je als je bekend bent. Achter je rug om zeggen ze misschien iets onaardigs, maar daar heb ik geen weet van."

Vind je het niet irritant dat het nog steeds gaat over *Komt een vrouw bij de dokter*?

"Het is een zelfgecreëerd monster, maar als mensen zeggen dat het een prachtig boek is; fantastisch. Maar als een journalist een kwart van een interview over dat boek en vreemdgaan laat gaan, dan zeg ik: 'Alsjeblieft zeg, dit verhaal kennen we nu wel.' Het megasucces was eenmalig – die 1,2 miljoen verkochte exemplaren ga ik in Nederland nooit meer overtreffen – en het heeft me veel gebracht, dus je hoort mij niet klagen. Wat ik wel naar vind, is als ik na

8x favourites

Schrijver "Niccolò Ammaniti. Saskia Noort raadde me zijn boek *Ik ben niet bang* aan. Op de cover stond een meisje op een schommel. Ik dacht: alsjeblieft, niet zo'n vrouwenboek. Maar het was een feest om te lezen, echt een aanrader."

Acteur "Ik kan heel onrustig worden van Kate Winslet, maar dat is niet om hoe ze acteert. Ik antwoord daarom: Pierre Bokma. Hoe hij Adri van der Heijden vertolkt in *Tonio*, dat was fantastisch. Wij hebben naast Adri en Mirjam gewoond; ik heb Tonio zien opgroeien. De film greep me daardoor enorm aan."

Muziek "Springsteen op 1. En Ben Klock op 2. Twee uitersten."

Auto "Ik heb een acht jaar oude Cadillac Escalade. Groot, veel, onhandig, duur, top."

App "Focus Keeper en Freedom. Focus Keeper laat je steeds 25 minuten werken waarin je niets anders mag doen. Dat werkt als een trein, want die periode is zo kort. Freedom schakelt je social media uit en zegt dan heel aardig: 'You are now free of Facebook.'"

Telefoonmerk "De Apple iPhone. Ik moet er niet aan denken om een ander merk te nemen, want dan moet ik alles opnieuw leren. Ik vind het al een gedoe als ik een nieuwe iPhone heb."

Kledingmerk "Ik vind het leuk als ik af en toe een goed pak kan kopen en vind het niet erg als ik sneakers heb die 500 euro kosten, maar over het algemeen ben ik niet heel erg bezig met mode. Ik denk dat mijn favoriete merk Joe Merino is. Ik heb die truien in alle kleuren."

Film "*Amadeus*. Een van de beste films aller tijden. Ik heb 'm minstens twaalf keer gezien en ken alle scènes uit mijn hoofd. *DJ* is er deels op geïnspireerd. Ook mooi: *The Broken Circle Breakdown*, een Belgische film uit 2012, maar pas onlangs ontdekt."

'Iedereen speelt een rol.
Ik vind het leuk om een
spiegel voor te houden'

een tv-optreden op Twitter lees: 'Die man heeft geld verdiend over het lijk van zijn vrouw...' Aan de andere kant: dat zegt meer over die mensen dan over mezelf.'

Je vriendin Nicole vertelde dat sommige vriendinnen hun wenkbrauwen optrokken toen ze vertelde wie haar nieuwe beau was. Heb je daar vaker last van? "Tuurlijk, mensen denken in sjablonen. Kijk naar het programma *Het Mooiste Meisje van de Klas*. Maakt niet uit of ze niet mooi meer is of een traumatisch leven heeft geleid, zij blijft in de ogen van anderen altijd dat mooiste meisje. Ik trek me niet echt aan wat anderen vinden of denken. Nicole en ik zijn ruim vijf jaar samen. Het mooie van onze relatie is dat we overal over kunnen praten, alle twijfels kunnen uitspreken. Het is ons veel waard."

Knallen met Kluun

Geboren als Raymond van de Klundert op 17 april 1964 in Tilburg

Woonplaats Amsterdam

Burgerlijke staat Woont samen met z'n vriendin Nicole op een woonboot aan de Amstel. Uit zijn eerste huwelijk heeft Kluun één dochter, Eva (18). Uit zijn tweede huwelijk heeft hij dochters Lola (8) en Roos (12).

Carrière Kluun had een succesvol marketingbureau toen zijn vrouw Judith in 2001 stierf aan kanker. Hij verkocht z'n bedrijf en vertrok met zijn destijds 3-jarige dochter naar Australië en verwerkte z'n ervaringen in het boek *Komt een vrouw bij de dokter*. Het werd een wereldwijde hit, waarna Kluun van marketingman schrijver werd. Hij schrijft columns (JFK, 1900 Magazine), boeken (*De weduwnaar*, *Klunen*, *Van leven ga je dood*, *Haantjes*, *Aan de Amsterdamse nachten*) en was oprichter van het literaire gezelschap Nightwriters, dat vorig jaar een stille dood is gestorven. Vorige maand kwam zijn nieuwe boek *DJ* uit, deze zomer publiceert hij samen met Ronald Giphart *Het Eeuwige Gezeik*: een 'feelgood voetbalboek in barre tijden'.

Nicole zei ook dat je iemand bent die 'enorm veel dingen tegelijk doet'. Is dat een vorm van kansenspreiding? "Nee, dat zit gewoon in me, denk ik. Ik ben niet iemand die altijd alleen maar romans wil schrijven. Er zijn een heleboel dingen die ik leuk vind: presentaties doen, columns schrijven, dingen buiten mijn werk om doen. Ik ben een man die veel vrije tijd nodig heeft. Elke maandagochtend zit ik van 9 tot 11 uur 's ochtends met vier tot acht vrienden bij een koffiehuis op de gracht. Ouwehoeren, verhalen uitwisselen. Heb ik het leuk, dan kan het ook wel eens 1 uur 's middags worden. Als er echt een deadline is, dan werk ik 's avonds door, maar in principe stop ik rond 7 uur 's avonds. Ik vind het heerlijk om niet te hoeven werken.'

Ben je snel verveeld? "Nee, dat is het niet. Het klinkt heel stom, maar ik heb gewoon een brede interesse. Er zullen bijvoorbeeld niet veel Bruce Springsteen-liefhebbers zijn die ook van techno houden, maar ik ben fan van allebei en daar bovenop luister ik ook nog americana en André Hazes. Zo is het ook met mijn activiteiten. Saskia Noort is een goede vriendin van mij. Als zij een thriller schrijft, is ze in haar hoofd al bezig met het boek erna en dat daarna. Dan zegt ze: 'Ik kan niet wachten om te beginnen.' Ik moet er niet aan denken om me van het ene boek gelijk op het andere

te storten. De kinderen zijn om de week een weekend bij mij en ik vind het leuk om doordeweeks al te bedenken wat we op zaterdag of zondag gaan doen. Zijn de kinderen er in het weekend niet, dan kan ik af en toe flink doorknallen op een festival. Dan sla ik een nachtje over en slaap ik tot 2 uur 's middags uit."

Toch zegt je vriend Marcel: 'Kluun wil scoren. Hij heeft talent en vindt van zichzelf dat 'ie daar alles moet uithalen.' Klopt dat? "Ik voel me slecht als ik iets doe waarvan ik denk: hier heb ik mijn best niet op gedaan. Soms glipt er een column doorheen waarover ik niet helemaal tevreden ben, maar elk boek dat ik heb geschreven is het beste wat ik op dat moment in me heb. Als ik moet optreden in een bibliotheek, ook al is het maar voor vijftig man, dan wil ik die mensen een topavond bieden en sta ik met zweetplekken onder mijn oksels keihard mijn best te doen. Ik denk dat het een combinatie van scoringsdrang, bewijsdrang en calvinisme is, in de zin van: je moet hard werken. Ik vind dat ik het góéd moet doen. Op alle vlakken. Een beetje aardig zijn voor mensen, de kinderen opvoeden tot leuke mensen, zorgen dat ze genoeg fruit eten, veel aandacht besteden aan vrienden, lief zijn voor mijn vriendin. Mijn moeder heeft de ziekte van Alzheimer en door de drukte rondom mijn boek was ik laatst drie weken niet bij haar geweest. We bellen elke dag, maar ik voel me dan toch schuldig. Dat is iets wat ik vanuit mijn katholieke achtergrond heb meegekregen, denk ik."

Is het feit dat je moeder de ziekte van Alzheimer heeft iets waar je mee worstelt? "Emotioneel niet, gek genoeg. Mijn zus wel, maar zij vindt de gedragen onderbroeken van mijn moeder in de kast. Dat is heftig. Ik heb een heel goede band met mijn moeder en kan haar nog steeds aan het lachen maken. Het is raar, want over het algemeen praat je met haar alsof je het tegen een kind van zes hebt, maar haar humor blijft op een hoog niveau.

Een tijdje terug ging ik met mijn oudste dochter bij haar langs. Ze zat in de gezamenlijke woonkamer Memory te spelen met een huisgenoot. Hoe verzin je het, twee mensen met Alzheimer die Memory spelen? Ik grapte tegen mijn dochter: 'Dit kon wel eens een latertje worden.' Op datzelfde moment gooit mijn moeder twee kaarten terug op tafel en zegt: 'Niets dan mazzel, dit spel.' Dan kun je me wegdragen. Zolang het mens een beetje gelukkig is, ben ik dat ook."

Stel: alle moeite is voor niks geweest, DJ flopt toch, tegen alle verwachtingen in. Wat dan? "Dan ben ik niet in alle staten, maar ga ik verder met de familieroman waar ik jaren geleden al aan ben begonnen. Toen ik *Komt een vrouw bij de dokter* schreef, dacht ik: waarschijnlijk moet ik dit niet uitgeven, wie wil dit nou lezen? Vervolgens werd het in dertig landen vertaald. Tijdens het schrijven van *Komt een vrouw bij de dokter* ontdekte ik hoe leuk ik schrijven vind. Ik had het jammer gevonden als ik er niet van had kunnen leven, maar het was ook niet het einde van de wereld geweest. Mijn identiteit hangt niet af van succes." *

'Ik moet er niet aan denken om me van het ene boek gelijk op het andere te storten'